Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0348/2017

15.5.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om opnåelse af en tostatsløsning i Mellemøsten
(2016/2998(RSP))

Neoklis Sylikiotis, Patrick Le Hyaric, Martina Anderson, Younous Omarjee, Marie-Christine Vergiat, Josu Juaristi Abaunz, Paloma López Bermejo, Merja Kyllönen, Takis Hadjigeorgiou, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ángela Vallina, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Barbara Spinelli, João Ferreira, João Pimenta Lopes, Miguel Viegas, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo, Rina Ronja Kari, Javier Couso Permuy, Malin Björk, Xabier Benito Ziluaga, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Tania González Peñas, Lynn Boylan, Matt Carthy, Liadh Ní Riada, Kostadinka Kuneva, Martina Michels
for GUE/NGL-Gruppen

B8-0348/2017

Europa-Parlamentets beslutning om opnåelse af en tostatsløsning i Mellemøsten (2016/2998(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om den palæstinensisk-israelske konflikt,

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 194 og FN's Sikkerhedsråds resolution 242 (1967), 252 (1968), 338 (1972), 476 (1980), 478 (1980), 1860 (2009) og 2334 (2016),

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 67/19,

– der henviser til FN's menneskerettighedskonventioner, som Israel og Palæstina har undertegnet;

– der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution A/HRC/29/L.35 om at sikre ansvarliggørelse og retfærdighed for alle krænkelser af folkeretten i det besatte palæstinensiske område, herunder Østjerusalem, vedtaget den 3. juli 2015 med enstemmig støtte fra EU,

– der henviser til De Forenede Nationers pagt,

– der henviser til den fjerde Genèvekonvention,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,

– der henviser til konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, vedtaget ved FN's Generalforsamlings resolution 39/46 af 10. december 1984,

– der henviser til Osloaftalen (principerklæring om midlertidige selvstyreordninger) af 13. september 1993,

– der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Israel, særlig artikel 2,

– der henviser til Rådets konklusioner af 18. januar 2016 om fredsprocessen i Mellemøsten,

– der henviser til UNESCO's resolution af maj 2017 om det besatte Palæstina,

– der henviser til FN's rapport fra marts 2016 om den israelske praksis over for det palæstinensiske folk og spørgsmålet om apartheid,

– der henviser til redegørelserne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, om situationen i Israel og Palæstina,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at Israel 50 år efter krigen i 1967 fortsætter sin besættelse af Palæstina i strid med folkeretten og alle relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og Generalforsamling, og at staten Palæstina med 1967-grænserne og med Østjerusalem som hovedstad endnu ikke er blevet fuldgyldigt medlem af FN i overensstemmelse med FN's resolution fra 1948;

B. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har givet udtryk for sin støtte til tostatsløsningen, hvor staten Israel og en uafhængig, suveræn, fri, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat med Østjerusalem som hovedstad og grænserne fra 1967, lever side om side i fred;

C. der henviser til, at den israelske regerings politik fører til en yderligere udhuling og fuldstændig ødelæggelse af mulighederne for en tostatsløsning, som fastsat i alle relevante FN-resolutioner samt EU's relevante konklusioner fra Rådet;

D. der henviser til, at Jerusalems status er et centralt problem i fredsprocessen i Mellemøsten; der henviser til, at EU og det internationale samfund aldrig har anerkendt Israels unilaterale annektering af Østjerusalem; der henviser til, at palæstinensere, der bor i Østjerusalem stadig lider under ikke at have en sikker opholdstilladelse, beslaglæggelse af deres jord og systematisk forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til offentlige tjenester, fysisk planlægning og byggeri og adgang til religiøse steder og lokaliteter som følge af den israelske regerings politikker, der tager sigte på at ændre den demografiske sammensætning i regionen;

E. der henviser til, at den palæstinensiske befolkning på Vestbredden, navnlig i område C og i Østjerusalem, udsættes for åbenlyse krænkelser af deres rettigheder, herunder vold begået af bosættere, omledning af vandforsyningen, alvorlige begrænsninger af den frie bevægelighed, nedrivning af boliger og tvangsudsættelser; der henviser til, at tvungen flytning af beboere i et besat område udgør en alvorlig overtrædelse af den humanitære folkeret; der henviser til, at fysisk planlægning anvendes som et middel til at udsætte palæstinensere og udvide bosættelser;

F. der henviser til, at de israelske bosættelser er ulovlige i henhold til folkeretten og udgør en væsentlig hindring for fredsbestræbelserne og har gjort det i mange år; der henviser til, at enhver tredjemand, herunder EU-medlemsstater, ifølge folkeretten har pligt til ikke at anerkende, støtte eller hjælpe med bosættelser samt pligt til effektivt at modsætte sig dem; der henviser til, at produkter fra de israelske bosættelser fortsat importeres til EU-medlemsstater og dermed til det europæiske marked under en præferencetoldordning, selv om den gældende EU-lovgivning ikke tillader import af sådanne produkter på de præferencevilkår, der er fastlagt i associeringsaftalen mellem EU og Israel;

G. der henviser til, at de arabiske borgere i Israel udgør 20 % af Israels befolkning; der henviser til, at de lider under forskellige former for forskelsbehandling; der henviser til, at Israels system med adskillelse har ført til en situation, hvor 42 % af israelerne ifølge en nyere meningsmåling siger, at de aldrig har mødt en palæstinenser;

H. der henviser til, at 7 000 palæstinensere – herunder 61 kvinder, 300 børn og 11

medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd – i øjeblikket tilbageholdes i israelske fængsler; der henviser til, at 1 500 palæstinensiske politiske fanger den 17. april 2017 indledte en sultestrejke på ubestemt tid; der henviser til, at gennemførelse af den lov om tvangsfodring, som Knesset vedtog i 2015, over for de sultestrejkende vil være en krænkelse af deres menneskerettigheder; der henviser til, at næsten 800 000 palæstinensere siden 1967 har været politiske fanger i Israel;

I. der henviser til, at palæstinensisk enhed kan spille en betydelig rolle i at sætte en stopper for besættelsen;

J. der henviser til, at antallet af palæstinensiske flygtninge, et andet vigtigt spørgsmål i forbindelse med fredsprocessen, ifølge De Forenede Nationers Hjælpeorganisation nu ligger på næsten 5 millioner, hvoraf størsteparten er anden- eller tredjegenerations flygtninge i regionen og på verdensplan;

K. der henviser til, at det i associeringsaftalen mellem EU og Israel, og navnlig i artikel 2 klart fremgår, at "Forbindelserne mellem parterne [...] bygger på respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som ligger til grund for deres interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element af aftalen";

1. understreger, at tostatsløsningen er baseret på De Forenede Nationers resolution fra 1948 og på det internationale samfunds anerkendelse af begge stater, og opfordrer derfor alle EU's medlemsstater, EU-institutionerne og FN-organisationerne til i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolution fra november 2012 at anerkende Palæstina som en stat med grænserne fra 1967 og med Østjerusalem som hovedstad, som fastsat i FN's resolutioner, der lever i fred og sikkerhed side om side med staten Israel;

2. mener, at en aftale om en løsning mellem Israel og Palæstina i betragtning af den samlede situation i Mellemøsten vil bidrage til en nedtrapning og en fredelig udgang på konflikten;

3. opfordrer til at gøre en ende på den 50 år lange israelske besættelse af Vestbredden, Gaza og Østjerusalem og dermed bane vejen for fred;

4. fordømmer på det kraftigste den fortsatte udbygning af israelske bosættelser, der er i strid med folkeretten, opildner den palæstinensiske vrede og underminerer levedygtigheden og udsigterne for en tostatsløsning; beklager den nylige meddelelse af 24. januar 2017 fra den israelske regering om, at den har til hensigt at bygge 2 500 nye bosættelsesenheder på Vestbredden, og at der er givet grønt lys for byggetilladelser til 566 bosættelsesenheder i Østjerusalem, hvilket i endnu mere alvorlig grad undergraver udsigterne til en varig tostatsløsning; opfordrer de israelske myndigheder til straks at standse og ændre deres bosættelsespolitik og beslaglæggelse af jord;

5. understreger, at hyppigheden af nedrivninger af konstruktioner, herunder huse, skoler og andre vigtige infrastrukturer i de besatte palæstinensiske områder, herunder Østjerusalem, er steget dramatisk i de seneste 12 måneder; påpeger, at antallet af konstruktioner, der er blevet revet ned i den første måned af 2017 ifølge FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender var over 50 % højere end det månedlige gennemsnit af konstruktioner, der blev berørt i 2016 (91); fremhæver, at alle disse

nedrivninger blev gennemført i område C og i Østjerusalem på grundlag af manglende byggetilladelser, selv om disse er næsten umuligt at opnå for palæstinensere;

6. opfordrer staten Israel til fuldt ud at respektere ligestilling og rettigheder for de arabiske borgere i Israel og understreger, at de kan spille en vigtig rolle med hensyn til at skabe forståelse og samarbejde mellem israelere og palæstinensere og dermed bidrage positivt til fredsprocessen i Mellemøsten;

7. opfordrer til øjeblikkelig ophævelse af den ulovlige blokade af Gazastriben, som udgør en kollektiv afstraffelse af den lokale befolkning; understreger, at Israel som besættelsesmagt og i henhold til den fjerde Genèvekonvention bærer ene- og hovedansvaret for sikringen at et eksistensminimum for indbyggerne i Gaza;

8. mener, at en frigivelse af alle palæstinensiske politiske fanger kan opbygges tillid og støtte til fredsprocessen; opfordrer derfor til frigivelse af alle de tilbageholdte, navnlig medlemmerne af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd; opfordrer til fuld respekt for palæstinensiske politiske tilbageholdte og fanger i israelske fængslers rettigheder, herunder de sultestrejkendes rettigheder;

9. understreger sin beslutning om at sende en ad hoc-undersøgelsesdelegation med henblik på stedet at vurdere de betingelser, hvorunder de sultestrejkende fanger holdes, og direkte sammen med dem at vurdere de menneskerettighedskrænkelser, de klager over;

10. minder om, at differentiering dæmmer op for Israels ulovlige erhvervelse af jord og genbekræfter det territoriale grundlag for en tostatsløsning; opfordrer EU til at sikre, at alle aftaler mellem EU og Israel utvetydigt og udtrykkeligt skal angive, at de ikke kan anvendes på de områder, som Israel besatte i 1967, som gentaget i konklusionerne fra Rådet for Udenrigsanliggender; opfordrer til korrekt indførelse af mærkning af produkter fra israelske bosættelser på EU-markedet i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning og EU's traditionelle politik på dette område;

11. mener, at EU bør påtage sig sit ansvar for at blive en ægte politisk aktør og mægler i fredsprocessen i Mellemøsten, og anmoder EU om at:

    - tilskynde til anerkendelse af Palæstina fra medlemsstaternes side, hvilket ville bidrage til omgående genoptagelse af direkte fredsforhandlinger mellem israelere og palæstinensere

    - håndhæve artikel 2 i associeringsaftalen mellem EU og Israel ved at fastfryse aftalen, så længe Israel fortsætter med at krænke menneskerettighederne

    - undlade at yde tilskud til israelske enheder gennem Horisont 2020

    - kræve erstatning fra Israel for de EU-finansierede projekter, som er blevet ødelagt under angreb både i Gaza og på Vestbredden

    - opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at indstille sin eksport af krigsmaterialer og teknologier med dobbelt anvendelse til regionen;

12. håber, at de palæstinensiske politiske kræfter vil være i stand til at skabe forsoning og

national enhed, hvilket vil bidrage til at sætte en stopper for besættelsen;

13. udtrykker harme over, at de israelske myndigheder fortsat og uberettiget lægger hindringer i vejen for, at Europa-Parlamentets officielle organer kan besøge Gaza;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Knesset, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, staten Palæstinas præsident og regering, Israels præsident og regering, Den Arabiske Ligas generalsekretær og generalkommissæren for De Forenede Nationers Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten.